

متن پرسش

با سلام ادب خدمت استاد عزیز: در خصوص سوال ۲۱۰۱۲ نمی‌خواهم مثل آن سوال طولانی شود و وقت شما را بگیرم. استاد دردآور است واقعا حس بدیست این وقایع که یاد سال ۸۸ افتادیم در روز عزای سیدالشهدا عده ای چه بی‌حرمتی‌ها کردند. و این چند روز خصوصا دیشب، که عده ای از همین مردم و خصوصا جوانان به اسم اعتراض با گرانی، نیت دیگری داشتند و این آشوب‌ها بپا شد. خوب همه می‌دانند چه شد، نیازی به گفتن نیست ولی قضیه اینجا درد آور است که همین پرچم ایران که پایین می‌کشند و آتش می‌زنند هر روز با احترامات خاصی در مراکز نظامی کشور بالا می‌رود و به پای همین پرچم قبل شروع انقلاب چقدر شهید دادیم و در جنگ تحمیلی بالای ۲۰۰۰۰۰ شهید و تا سال ۹۵ بالای ۲۰۰۰ نفر شهید مدافع حرم برایش خون دادند تا نتوانند دشمنان اهل بیت و کشور، به آن نزدیک شوند و هنوز هم پای این پرچم شهید داده می‌شود و هنوز هم برای جلوگیری از نفوذ تروریستها خون شهیدان در مرزها و فراتر از آن ریخته می‌شود. تا کی غفلت و بی‌تفاوتی، مگر رهبری تکلیف را معلوم نکردند؟ مگر امام خمینی نگفت که آمریکا و اسرائیل دشمن است و وسلام. خوب مشخص است که تا دست از دینمان برنداریم و به زیر سلطه آمریکا نرویم، همچنان دشمن ایرانند پس چرا بعضی مسئولان و بعضی مردم هنوز در غفلتند و سنگ‌چی را به سینه می‌زنند؟ هنوز که هنوزه بعد از سالها شهدای دفاع مقدس تفحص می‌شود و با مدافعان تشیع می‌شوند. اعتراض به وضع دولت و معیشت مردم حق است ولی ضرر به اموال مردم چرا؟ در ۹ دی امسال مردم چند دسته بودند عده ای برای دفاع از ولایت و سال ۸۸ و روز عاشورا، عده ای برای گرانی و معیشت عده ای هم به لجن کشیدن مملکت و خوشحال کردن دشمنان. آیا این اغتشاشات تجلیلی شد از حججیها؟ مرهمی شد بر دل زلزله زدگان یا کمکی شد در حق مستمندان و ... یا تیشه ای و زخمی بر ریشه انقلاب؟ کسی که خانه یا مغازه یا خودرو رو با هزار زحمت فراهم کرده برای گذران امور زندگی‌ش، درست است که به اسم اعتراض به آتش کشید و ناامنی درست کرد مگر این جز خوشحالی دشمنان و ضرر مردم چیزی در پی دارد؟ کشوری که دشمنان منتظر جرقه اند الان در افغانستان تروریستها چه می‌کنند آیا درست است با این کارها راه را برای آنان هموار کنیم؟ آیا آن فریب خوردگان که به پرچم ملی رحم نمی‌کنند منتظرند تروریستها بیایند و خودشان، ناموسشان، پرچمشان، کشورشان، عقایدشان، دینشان را به غارت ببرند؟ واقعا استاد غفلت تا کی؟ در عراق، سوریه، افغانستان و .. چه کردند جز غارت و زخم به شیعه بود؟ نمی‌دانم چرا، ولی هنوز حس می‌کنم تاوان بی‌رنگ شدن دین در جامعه و مسئولین را می‌دهیم و از آن زلزله‌ها تا این اغتشاشات همگی هشداری از خداست که به خود بیاییم و همه همه واقعا به این باور

برسیم که امام خمینی و رهبری که گفتند آمریکا دشمن است، واقعا دشمن است. دیگر سازش و نرمی و فریب خوردن جایی ندارد و واقعا خدا را فراموش نکنیم که دیگر کسی که یاد خدا بود آیا به بیت المال دست درازی می کند از بیت المال کم می کند و می برد یا وعده پوچ می دهد. آیا هشدارهای خدا نیست که وقت آن نشده همه مردم و مسئولین متحد شده و با یک تفکر بسوی دولت و حکومت و تمدن اسلامی پیش روند تا ظهور امام زمان؟ آیا کشور شیعه مستحق چنین وضعی است؟ استاد واقعا مشکل کجاست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مقام معظم رهبری می فرمایند این حرکت بدون چالش نمی شود و با این همه چالش که در اطراف ما وجود دارد می فرمایند: «ما تردید نداریم که آینده ی روشنی داریم». پس به جای جاخوردن نسبت به این چالش ها باید صبر و مقاومت پیشه کرد تا نتیجه ی کامل را بگیریم و مأجور باشیم. بالاخره یک حرکت بزرگ، با این موانع کوچک همراه خواهد بود به خصوص که این مرتبه از لحاظ بی برنامگی و کوچکی، با چالش سال ۸۸ قابل مقایسه نیست و این نشان می دهد انقلاب اسلامی به خوبی توانسته است نقشه های دشمنان خود را ناکارآمد کند. آری! کم کاری های ما جای خود دارد که زمینه ی چنین کارهایی را فراهم می کند. موفق باشید